

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ)

Έν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῆς Δρ. χρ. 10

Ῥεχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

ΑΓΩΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (ἡ Ρωμουνική ἔχθρα)—Θράκη
(περὶ τῆς ἐπαρχίας Λιτίτης καὶ ἰδίᾳ περὶ
τῆς πόλεως Ὀρτάκιοι). — Ὁ Νόμος περὶ
Ταμείων Ἐθνικῆς Ἀμύνης. — Μακεδονία.
— Ἀγγέλματα καὶ θρύλοι. — Ἡπειρος.
Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Τελευταῖαι εἰδήσεις.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 15 Ἰουλίου 1904.

Οἱ ἀγαθοὶ Ρωμοῦνοι ἐπὶ ἡρᾶν ἤδη κατὰ τὸ δὴ
λερόμενον τὸν κατήφορον, ἡ πᾶσα δὲ δύναμις
τῆς ἀνθρωπίνης λογικῆς καὶ ὀρθοφροσύνης κατε-
λέγεται ἀνίκανος νὰ σταματήσῃ αὐτοὺς ἐν
τῇ δρόμῳ τῆς μωρίας. Ἐθεώρησαν συμφέρον
νὰ δημιουργήσῃσι πέραν τοῦ Αἰμοῦ ἐστὶν ῥω-
μουνισμοῦ χάριν ἀνταλλαγμάτων χιμαρικῶν
καὶ φύσει ἀδυνάτων καὶ ἐν τῇ σπουδῇ, ἥτις
ἀποτελεῖ τὸ σύνθημα γνῶρισμα τῆς ἀδικίας καὶ
παρὰ νόμου πλεονεξίας, κατέληξαν εἰς τὸ συμ-
πέρασμα, ὅτι δ, τι ποθοῦσιν ὑπάρχει, ὅτι δὲν
εἶναι ἀνάγκη δημιουργίας ῥωμουνισμοῦ ἐν
Ἡπείρῳ καὶ Μακεδονίᾳ, διότι τοιοῦτος ῥωμου-
νισμὸς θάλλει ἐν ταῖς χώραις ταύταις καὶ
ἀκμάζει.

Ἀπὸ τῆς νοσηρᾶς ταύτης πίστεως ὀρω-
μένη ἡ κοινὴ γνώμη ἐν Ρωμουνίᾳ πιεῖται τὴν
ῥωμουνικὴν κυβερνήσιν καὶ ἐντείνει αὕτη τὰς
προσπαθείας πρὸς περιφρούρησιν τοῦ ῥωμουνι-
σμοῦ ἐξάπτουσα τοῦ πλήθους τοῦ ἀλογιστοῦ
τὴν μεγαλομανίαν οὕτως, ὥστε ὁ μὴ παρακο-
λουήσας τὴν ἐξέλιξιν ταύτην τῆς ῥωμουνικῆς
παραφροσύνης νὰ δυσκολεῖται νὰ διακρίνῃ
τίς εἶναι ὁ πρωτοῦργος τῆς καταστάσεως ταύ-
της ἢ πτωχαλαζονεῖα τῶν Ρωμουνῶν διπλω-
ματῶν ἢ τοῦ ἀσυνειδήτου πλήθους ἢ εἰς τὰ
μεγάλᾳ ἄκριτος ὀρμή.

Ὅπως δὴποτε καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, τοῦτο
εἶναι βέβαιον καὶ τοῦτο ἐνδιαφέρει ἡμᾶς καλῶς
νὰ γνωρίσωμεν, ὅτι οἱ Ρωμοῦνοι πρέφουσιν
ἀδιάσειστον πίστιν, ὅτι πέραν τοῦ Αἰμοῦ ὑπ-
άρχει μία ἄλλη προσφάτως ἀνακαλυφθεῖσα
Μακεδονία, ὅτι τὴν Μακεδονίαν ταύτην πρέ-
πει νὰ διεκδικήσῃσιν ἀντὶ πάσης βυσίας.

Τοῦτο καὶ πράττουσιν νῦν οἱ Ρωμοῦνοι καὶ
μετὰ νέας ἐντάσεως ἐπανήλθον εἰς τὰς πατρο-
παροδοῦσας αὐτῶν μεθόδους τῆς αὐθαιρεσίας,
τῆς βίας τῆς ἀκολούτου, τῆς ἀνθρώπου ποτα-
πότητος, τῶν σκευωριῶν, ὧν τὴν ἀτιμίαν νο-
μιζοῦσιν, ὅτι δικαιολογεῖ ἐνὸς τοῦ κόσμου
ἢ δυσκολία τῆς τιμωρίας των.

Ὁ σύγκλυς συρφετός τῶν δακικῶν χωρῶν,
ἐν αἷς πανπερμία ἐθνῶν κατεβλήθη, Σλάβων,
Γότθων, Οὐγῶν, Τούρκων, Σκυθῶν, Βουλγάρων,
Ἀθιγγάνων καὶ πολλῶν ἄλλων, ὧν οὐκ
ἔστιν ἀριθμὸς, ἀπεθρασύνθη ἐξ ὅτου ἀδυνάτων
νὰ εὕρῃ εἰς ποῖαν ἀνήκει φυλὴν ἤρπασε διὰ
τυμβωρυχίας τεθαμμένῃν τινα ἀνάμνησιν καὶ
ἐδαφίσθη παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τῆς ὡς ἀνα-
δόχου κληθείσης ἱστορίας ὡς λαὸς ῥωμουνι-
κός, τοῦτ' ἐστὶν ὡς λαὸς Ρωμαίων, ἐν ᾧ δύο
χιλιάδες ἐτῶν πολιτικαὶ θύελλαι ἐπισκήψασαι
ἐπὶ τὰς χώρας ταύτας ἐξημέωσαν καὶ αὐτὴν
τὴν κόνιν τῶν στρατιωτικῶν ἀποικιῶν τῶν
Ρωμαίων.

Ἀλλὰ τὸ κατὰ τῆς ἀληθείας ἔγκλημα ἐπέ-
τυχεν. Γερμανὸς ἡγεμὼν, μέγα δυνάμενος νὰ
κληθῇ ἡγεμὼν, συνέταξεν ὑπερόχως τὸν ὄχλον
τοῦτον καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὸ συναίσθημα τῆς
δυνάμεως καὶ προσεπόρισεν αὐτῷ ἐν τοῖς βουλ-
γαρικοῖς πεδίοις τὴν ὑπερηφάνειαν, ἥτις θὰ
ἀπέβαιεν αὐτῷ νόμιμος τίτλος ὑπολήψεως
ἐκ μέρους τῶν γειτόνων, ἐὰν μὴ ὑπὸ τῆς ἀλο-
γιστίας ἐνοθεύετο ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ λεγομένου
ῥωμουνικοῦ λαοῦ ὑπὸ τῶν προῶρων τάσεων
τῆς πλεονεξίας καὶ προσελάμβανε τὸν ἐλεει-
νὸν χαρακτῆρα τῆς αὐθαδεῖας τῆς προδοῦ-
σης, ὅτι παρὰ τὴν ἐξωτερικὴν ἐπιφάνειαν κατὰ
βάθος ὁ λαὸς οὗτος ἔμεινεν ὅσος ἦτο, βάρβα-
ρος τὰ ἐνστικτα, ἄγριος τὰς ὀρέξεις, ἀνήθικος
κατὰ τὰς μεθόδους τοῦ βίου, τοῦ τε κοινωνι-
κοῦ καὶ τοῦ πολιτικοῦ.

Ὁ τελευταῖος οὗτος βίος τῶν Ρωμουνῶν ἐν-
διαφέρει ἡμᾶς κυρίως, διότι κυριώτατα καθ'

ἡμῶν ἐφημέροισι. Ἐκλήθησαν Ρωμοῦνοι καὶ
ἐπίστευσαν, ὅτι εἶναι Ρωμοῦνοι, Romani, τοῦτ'
ἔστι Ρωμαῖοι ἀπῆλθον δὲ καὶ παρὰ τῶν ἄλ-
λων νὰ πιστεύσωσι τοῦτο ἐκόντες ἀέκοντες.
Ἦρπασαν, ὡς τὸ ἐθνικὸν τῶν ὄνομα, ἐκκλη-
σίας καὶ μοναστήρια καὶ ἡρνήθησαν καὶ αὐτὰ
τὸ δικαίωμα τῆς ιδιοκτησίας εἰς τὸ ἄτομον,
ὅπως ἐξαναγκάσωσιν αὐτὸ νὰ γίνῃ Ρωμουνός.
Αὐτὸς ὁ καταστατικὸς νόμος των, τὸ σύνταγμα,
παρέχει τὴν ἀπόδειξιν τοῦ ἀνεξάλειπτου ἐν τῇ
ἱστορίᾳ ὀνειδίου τῆς αὐθαιρεσίας, μετ' ἧς ἐξη-
γήσαν νὰ ἐκρουμανίσωσι πάντα τὸν ἀνιστά-
μενον, δι' ἧς παρὰ τὰς καυχησιολογίας, ὅτι
ἀντιπροσωπεύουσιν ἐν τῇ προσοίᾳ Ἀνατολῇ
τὸν ῥωμαϊκὸν πολιτισμὸν, ἐμαρτύρησαν αὐτοὶ
ἀφ' ἐαυτῶν τὴν σκυθικὴν βαρβαρότητα καὶ
ὀμολόγησαν περιτράνω, ὅτι ἵνα δημιουργή-
σωσι καὶ προσφυλάξωσιν ἀπὸ πάσης ἀποσυνθέ-
σεως τὸν νεόπλαστον τοῦτον ῥωμουνισμὸν,
ἐχρειάζοντο μέθοδοι οἷα ἐφαρμόζονται ἐν τῇ
Σινικῇ ἀπ' αἰώνων, αἱ μέθοδοι τῆς ξενηλασίας.

Αὐτῶν τῶν μεθόδων γίνεται νῦν χρῆσις,
ὅπως δημιουργηθῇ ῥωμουνισμὸς καὶ ἐν Μακε-
δονίᾳ. Ἐστερημένοι ἰδίας δυνάμεως συντάσ-
σονται πρὸς τοὺς Τούρκους οἱ ἡμεροὶ καὶ πε-
πολιτισμένοι Ρωμοῦνοι. Ὁ μὴ θέλων νὰ γίνῃ
Ρωμουνὸς νὰταγγέλλεται εἰς τοὺς Τούρκους
ὡς συνωμότης κατὰ τῶν καθεστῶτων. Δι' ἑλ-
λειψιν λόγους μεταχειρίζονται τὴν προδοσίαν
κατ' ἐκείνων, οὗς ἡέλουσιν ἐν τούτοις νὰ βα-
πτίσωσιν ἀδελφούς των. Ἐκατοντάδες Ἑλλή-
νων σήπονται εἰσέτι ἐν ταῖς τουρκικαῖς φυλα-
καῖς ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Μαργαρίτου ἀπλῶς
καὶ μόνον, διότι περιεφρόνησαν τοὺς ἀνθρώ-
πους, οἵτινες ἐκ τῶν πέραν τοῦ Δουνάβεως ὀρ-
μώμενοι ἤλθον φέροντες χρυσὰ νομίσματα,
ὅπως ἀγοράσωσι συνειδήσεις, ὅπως δι' ἐξαπα-
τήσεως σχηματίσωσιν ἔθνος.

Ἄλλ' ὅλα ταῦτα ἀνέτυχον. Προσέδραμον
εἰς τὴν φιλίαν τῶν Βουλγάρων, οὗς ἐμίσουν
χθὲς καὶ ὕβριζον, μετ' ὧν αὖριον θὰ συμπλα-
κῶσιν ἀφεύκτως εἰς θανάσιμον ἔχθραν. Ἄλλ'
ἐπέσθησαν, ὅτι τὰ θεμέλια τοῦ Ἑλληνισμοῦ
εἶναι βαθύτατα καὶ ἐκλόγως δὲν διασείονται
οὔτε ὑπὸ τῆς προδοσίας οὔτε ὑπὸ τῆς δολοφο-
νίας, διότι εἶναι θεμέλια ἐρειδόμενα ἐπὶ τῆς
τιμῆς, τῆς ἀληθείας, τοῦ δικαίου.

Ἐξευρέθησαν νῦν νέοι τρόποι ἐκδίασεως καὶ
ἀπειλοῦνται καινοφανέστεροι ἔτι. Ἐν Βουκου-
ρεστίᾳ ἐκδίδονται ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες, ἡ
«Πατρίς» καὶ ἡ «Ἰρις», προσπατοῦσαι τὴν
ἑλληνικὴν φυλὴν κατὰ τῶν ὕβρεων τοῦ ῥω-
μανικοῦ τύπου, φωτίζουσιν τὰς χιλιάδας τῶν
ἐν Ρωμουνίᾳ Ἑλλήνων περὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ
ἑλληνικῶν δικαίων. Τοῦτο πρέπει νὰ παύσῃ
γινόμενον καὶ ὁ ἀστυνόμος Βουκουρεστίου κατ'
ἀπόφασιν ἐμόφωνον, ὅλον αἰσχος! τοῦ ὑπουρ-
γικοῦ συμβουλίου εἰδοποιεῖ τὸν κ. Σαρδέλλην,
ὅτι ἐπειδὴ «ἀναμειγνύεται εἰς τὸ μακεδονικὸν
ζήτημα χωρὶς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν, ὅτι τοῦτο
δὲν συμβιβάζεται μετὰ τὰ αὐτῶν ῥωμουνικὰ συμ-
φέροντα, ἐὰν ἐξακολουθήσῃ νὰ γράφῃ περὶ
τοῦτου ἐν τῇ «Ἰρίδι» καὶ μίαν ἐπὶ λέξιν θὰ
ἀπελάσωσιν αὐτὸν βίᾳ ἐκ Βουκουρεστίου». Μα-
ταῖα ἢ πρὸς τὸν ἀρχισυντόμον ὑπερήφανος
ἀπάντησις τοῦ Ἑλλήνου δημοσιογράφου:

«Κύριε ἀρχισυντόμε,
Ζητεῖτε νὰ μὴ γράφωμεν πλέον ἐν τῇ ἐφ-
ημερίδι ἡμῶν οὔτε λέξιν περὶ τῆς Μακεδο-
νίας. Πολὺ καλὰ θὰ συμμορφωθῶμεν. Ἀλλὰ
καὶ ὑμεῖς εἰσθε ὑποχρεωμένοι ἐν τῇ περὶ στα-
σει ταύτῃ νὰ φημίσητε τὸ στόμα τοῦ ῥω-
μουνικοῦ τύπου διὰ νὰ μὴ δύναται πλέον νὰ
ὕβριση τὴν πατρίδα μας, τὸν ἐθνισμὸν μας,
τὸ Πατριαρχεῖον καὶ προσωπικῶς ἡμᾶς, διότι
δὲν εἶναι οὔτε ἱποτικὸν, ἡμᾶς μὲν νὰ ἀπειλή-
σῃ διὰ τῆς ἐξορίας, τὸν δὲ ῥωμουνικὸν τύπον ν'
ἀφίνετε νὰ μᾶς ὕβριζῃ βαναύσως».

Ἡ ἐξέσις ἀπειλεῖται, οὐ μόνον δὲ τοῦτο
ἀλλὰ καὶ ὅτι ἡ ἀστυνομία Βουκουρεστίου ζὲν
ἐγγυᾶται περὶ τῆς ζωῆς τοῦ Ἑλλήνου δημο-
σιογράφου ἕνεκα τῆς ἐξεγέρσεως τῶν Μακε-
δονομωμένων!

Ἐκ τῶν ἐφημεριδῶν μαθάνομεν καὶ ἕτερα
εἰσέτι. Οἱ Μακεδορωμοῦνοι, τὸ χιμαρικὸν
τοῦτο καὶ ἄγνωστον εἰς τὴν ἐθνολογίαν τέρας,
τοσοῦτον ἐξήφθησαν, ὥστε ἀπειλοῦσι νὰ καύ-

σωσι τὴν ἐντὸς τῆς πρεσβείας λειτουργοῦσαν
ἑλληνικὴν σχολὴν καὶ νὰ φονεύσωσι τοὺς Ἑλ-
ληνας διδασκάλους.

Αὐτὰ πράττουσιν οἱ Ρωμοῦνοι καὶ αὐτὰ
ἀπειλοῦσιν, ὅτι θὰ πράξωσι καθ' ἡμῶν οἱ γεί-
τονες οὗτοι. Δὲν φθονοῦμεν αὐτοὺς οὐδὲ τὸ
παράπαν ἐπὶ τούτῳ. Χαίρομεν τούναντιον, ὅτι
παρέχουσιν ἡμῖν πολυτιμώτατον διδάγμα, ὅτι
οἱ Ρωμοῦνοι φίλοι ἡμῶν ἐπὶ πολλὸν χρόνον
φύσει ἀδύνατον νὰ γίνωσιν. Ὅταν οἱ λαοὶ
ὀνειρεύονται μεγαλεῖα, μόνον μεγάλα συμ-
φοραὶ ἢ δεινοὶ κίνδυνοι δύνανται νὰ ἀφυπνί-
σωσιν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ληθάργου τούτου καὶ
νὰ ἀποσπάσωσιν αὐτοὺς ἀπὸ τῶν χιμαριῶν.
Ἄλλ' ἐὰν θὰ ἀπειλήσωσι δεινοὶ κίνδυνοι τὴν
Ρωμουνίαν ἢ θὰ ἐπισκήψωσιν ἐπ' αὐτὴν με-
γάλα συμφοραὶ οὔτε νὰ προδῶμεν δυνάμεθα,
οὔτε πολὺ ὀλιγώτερον νὰ βεβαιώσωμεν. Τοῦτο
μόνον εἶναι βέβαιον, ὅτι ἡ καθ' ἡμῶν ἔχθρα
τῶν θὰ βαίνει αὐξανόμενη, ὅτι ἐξ αὐτῆς ἐν-
δέχεται νὰ κινδυνεύσωσιν αἱ ἐν Ρωμουνίᾳ
ἑλληνικαὶ κοινότητες, ὅτι ἐν τῇ φυλετικῇ
καθ' ἡμῶν ἐν Μακεδονίᾳ πάλιν προστεθῇ ἀμε-
τακλήτως νέος πολέμιος καὶ ὅτι καλούμεθα
εὐσύντακτοι καὶ ἀδιάσπαστοι ἀπὸ τοπικῶν
ἐρίδων νὰ ἐντείνωμεν τὰς πρὸς ἄλληλους ἡμε-
τέρας δυνάμεις πάντες οἱ Ἕλληνες, ἀλύτρω-
τοι, αὐτονομούμενοι καὶ ἐλεύθεροι, ἐὰν ὑπ-
ελείφῃ ἡμῖν κόκκος φρονήσεως καὶ κόκκος
ὕψους φιλοπατρίας καὶ κόκκος ἐθνικῆς ὑπε-
ρηφανείας, διότι ἀνεξάλειπτος ἀτιμία θὰ προσ-
αφθῇ εἰς τὰς ἐνεστώσας γενεάς, ἐὰν τὸ
ἑλληνικὸν ἔθνος διασθῇ ἀπὸ τοσοῦτον κιν-
δύνων καὶ τοσοῦτον πολλῶν καὶ μεγάλων
πολεμίων καταπαλαῖσας, πρόκειται νῦν νὰ γο-
νατίσῃ πρὸ ἐθναρίων, ἅτινα ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ
ἐστέγασεν, ὥστε νὰ μὴ γίνωσι λύκων βορά,
καὶ ἐγαλούχησεν, ὥστε νὰ κατατάσσωνται εἰς
τὴν χορείαν τῶν ἀνθρώπων!

ΘΡΑΚΗ

Τὸ Ὀρτάκιο καὶ ἡ ἐπαρχία Λιτίτης προπύργιον
κατὰ τοῦ Βουλγαρισμοῦ. — Ἡ κατάστασις τῶν
ἐκπαιδευτηρίων. — Ἡ ἐδοίματος ἐπίσκεψις τοῦ
Γυμνασιάρχου κ. Σάρρου. — Μία γενναία ὄθη-
σις εἰς τὰ ἔμπροσ. — Ἡ ἀνιδρύσις ἀδελφότητος
ἐν Ὀρτάκιο καὶ σχολεῖον ἐν Λιτίτῃ.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐξ Ὀρτάκιο (Ἀδρια-
νουπόλεως) τὰ ἐπόμενα:

Ἡ ἡμετέρα πόλις τετράκωρον περίπου ἀπέχουσα
τῶν βουλγαρικῶν συνόρων καὶ ἐξάκρων τῆς Ἀδρι-
ανουπόλεως, εἰς ἧς τὴν νομαρχίαν ὑπάγεται, εἶναι
ἐδρα τοῦ Μητροπολίτου Λιτίτης καὶ τοῦ ὑποδι-
οικητοῦ τοῦ Καζᾶ Ὀρτάκιοι, κατοικουμένη ὑπὸ
5,000 κατοίκων Ἑλλήνων ἀπάντων, λαλούντων
καθαρωτάτην ἑλληνικὴν καὶ μόνον γλῶσσαν. Ἀλλὰ
καὶ ἅπανα ἡ ἐπαρχία μας, ἥτις μετὰ τῆς πό-
λεως μας εἶναι σπουδαϊότατον προπύργιον τοῦ
Ἑλληνισμοῦ κατὰ τῶν ἀπεισίων Βουλγάρων, κα-
τοικεῖται ὑπὸ Ἑλλήνων τὴν ἑλληνικὴν μόνον λα-
λοῦντων. Εἶναι ἄλληθις, ὅτι ἡ πόλις μας ημιζεῖται
ἐν ὀρχῇ διὰ τὴν εὐφυλίαν καὶ ἐπιγερματικότητα
τῶν κατοίκων της, ἀσχιολομένη ἐνδοκιμῶς εἰς ποι-
κίλα εἶδη τοῦ ἐμπορίου καὶ ἰδίᾳ τὴν σκαλωχοτρο-
φίαν. Εἶναι ἡ μόνη πόλις τῆς Τουρκίας, πιστευ-
ομεν, εἰς ἣν Ἐβραῖοι δὲν κατάρθωσαν νὰ ἐγκα-
τασταθῇ ἄλλ' οὐδὲ καὶ παροδικῶς νὰ πωλήσῃ τὸ
ἐμπόρεμά του. Δυστυχῶς τὰ κοινοτικά μας δὲν
εὐρίσκονται εἰς εὐάρεστον κατάστασιν. Ὑπαίτιος τοῦ-
το βεβαίως κατὰ μέγα μέρος εἶναι ἡ πρὸς τὰ κοινὰ
ἁδιαφορία τῶν πολιτῶν φροντίζοντων μόνον περὶ
τῶν ἰδίων, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀσύνγνωστος ἀνδρεία τῶν
ἀρμόδιων καὶ ἡ ἐμφιλοχωρήσασα καὶ ἐνταῦθα διά-
στασις μεταξὺ τινῶν ἐκ τῶν προκρίτων μας καὶ
τοῦ Μητροπολίτου, ὅστις εἶναι ἀνὴρ ἀγαθός καὶ
λογιώτατος, ἀλλ' ἀτυχῶς ἀνευ πολλῆς πρωτοβου-
λίας καὶ σθένους.

Ἀγαθὴ τύχη νῦν τυχεῖται κατ' αὐτὰς νὰ φιλο-
ξενήσωμεν ἐνταῦθα τὸν διαπρεπῆ γυμνασιάρχον
Ἀδριανουπόλεως κ. Δ. Σάρρον, περιδεύοντα εἰς
τὴν ἐπαρχίαν πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν σχολείων. Ὁ
κ. Σάρρος παρσπᾶς κατὰ τὰς ἐξετάσεις τῆς αὐτῆς
ἡμῶν σχολῆς διενήργησε τὴν ἐν αὐτῇ σύγκλη-
σιν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Πανιερωτάτου Μη-
τροπολίτου μας πάντων τῶν πολιτῶν, ἐν οἷς ἀπύ-
θουε λόγους βαθυτάτην ἐντύπωσιν ἐμπούσαντας ἐξ
ὧν ἐπετεύχθη πάραυτα πλήρης συνεννόησις καὶ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπρίδην δικηγόρον
Ὁδὸς Ἰπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

συμφιλίωσις πάντων μεταξὺ των καὶ τοῦ πνευμα-
τικοῦ ἡμῶν πατρός, ἀνδρὸς διὰ τῆς εἰσηγήσεως τοῦ
κ. Σάρρου καὶ ἀδελφότητος Ἀγάπῃ ἐν ἡ ἐνεργή-
σαν αὐτοστιγμῇ ὑπὲρ τὰ ἐξήκοντα μέλη, ὧν τὰ
πλεῖστα κατέβηλιν ἐκείνῃ εἰκοσι πέντε περίπου λί-
ρας ἐν ὧν ὡς δικαίωμα ἐγγραφῆς, ἀπὸ ἑδωκαν
πρώτοι τὸ καλὸν παράδειγμα καταθέσαντες ἀνά-
μειαν λίραν ὀθωμανικὴν ὁ Μητροπολίτης, ὁ κ. Σάρ-
ρος, ὁ δήμαρχος Ὀπλοποιῶν, ὁ δικηγόρος κ. Σαρδέλ-
λας, οἱ κ. κ. Νεστορίδης καὶ Λογιωτατίδης καὶ
ἄλλοι διάφορα ποσά! Οὕτως ἀπεφασίσθη, ἵνα ἡ
ἀδελφότης ἀναλάβῃ καὶ τὴν σύστασιν ἀναγνωστη-
ρίου, ὀρίσθέντος ὡς βιβλιοφύλακος τοῦ ἀξιολόγου
διδασκάλου κ. Παπαπέτρου, κατὰ τὴν διαρρυθμί-
σιν τῶν σχολείων ἡμῶν συνιννομένη μετὰ τῶν
ἀρμόδιων.

Ἐπὶ πᾶσι τούτοις, δι' ὧν πάντες ἐσχηματίσα-
μεν τὴν πεποιθήσιν, ὅτι ἐγκαινίζεται τοῦ λοιποῦ
νέος πνευματικὸς βίος καὶ παρ' ἡμῖν, ὀφειλομεν
ὁμολογουμένως ἐγνωμοσύνην εἰς τὴν μετὰ μεγ-
λης περινοίας καὶ μεγαλοφροσύνης ἀποτελεσματι-
κὴν ἐπέμεθασιν τοῦ ἐλλογικωτάτου κ. Σάρρου, ὅστις
ὡς ἄγγελος εἰρήνης καὶ προόδου παρίστη ἐν τῷ
μέσῳ ἡμῶν. — Μετὰ μεσημέριον τῆς αὐτῆς ἡμέρας
Κυριακῆς 27 Ἰουνίου ὁ Μητροπολίτης ἡμῶν κ.
Νικηφόρος μετὰ τοῦ κ. Σάρρου μετέβησαν εἰς
τὴν ἡμιώριον ἀπέχουσαν παλαιὰν πρωτεύουσάν τῆς
ἐπαρχίας Λιτίτσας, ἐνθα συγκαλέσαντες πάντας τοὺς
κατοίκους ἐπέεικον αὐτοὺς ν' ἀνεγείρωσιν ἐν τῷ
χώρῳ τοῦ σαβοῦ σχολεῖον των νεὸν τοιοῦτον δι-
ωροφον, ὅπερ θὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀρρεναγωγεῖον καὶ
παρθεναγωγεῖον, καθηρίσθη δὲ συγχρόνως ἐπιτροπὴ
ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μητροπολίτου, εἰς ἣν ἐδόθη
ἡ πληρεξουσιότης νὰ χρησιμοποίησιν πρὸς τὸν ἐν
λόγῳ σκοπὸν τοὺς ὑπάρχοντας ἐπαρκεῖς πόρους τῆς
κοινότητος, οἵτινες εἶναι ἀνεμεταλλάττοι ἢ δὲν
διεχειρίζοντο προσκόντως: οἱ πόροι οὗτοι δύνανται
νὰ ὑπερβῶσι τὰς 200 λίρας.

Τὴν αὐτὴν ἐσπέριον ἐπὶ τῇ συντελέσει τῶσαν
ὥραιων πράξεων ἐδόθη πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Σάρρου
δημοτελὲς ἐξοχικὸν δεῖπνον, ἐν ᾧ φρονήθηκε καὶ ὁ
Μητροπολίτης, ὁ Δήμαρχος, Ἐφοροὶ, δημογέρον-
τες καὶ ἄλλοι ἐγκριτοὶ πολῖται. Οὕτως ἀπεδείχθη,
ὅτι, ὅταν ὑπάρχῃ εὐγενὴς ὠθησις ἐν καταλλήλῳ πε-
ριστάσει καὶ ὑπὸ προαίματον ἀξίῳ πάσης ἐκτιμή-
σεως, πλεῖστα ἀγαθὰ δύνανται νὰ προέλθωσιν.

Ῥοδοπαῖος.

ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ

(Ἰδὲ καὶ προηγούμενον φύλλον).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ πραγματοποιήσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξό-
δων τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 10. Τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἐξόδα τοῦ Ταμείου τῆς Ἐθνι-
κῆς Ἀμύνης ἀναγράφονται ὡς ὀρίζει τὸ ἄρθρον 7. Τὰ ὑπὸ τῶν
ταμειῶν καὶ ὑποταμιῶν ἐκδιδόμενα ἀποδεικτικά ἐισπρατέων
καὶ γραμματίων παραλαβῆς διὰ τὰ ἔσοδα τοῦ ταμείου κατατά-
σσονται ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἔσοδα τοῦ Ταμείου τῆς Ἐθνικῆς
Ἀμύνης».

Ἄρθρον 11. Ἡ ἐίσπραξις τῶν ἐσόδων τοῦ Ταμείου Ἐθνικῆς
Ἀμύνης ἐνεργεῖται ὡς ἡ τῶν δημοσίων καὶ διὰ τῶν μέτρων
τῶν ἐπιτερουμένων ὑπὸ τῶν νόμων των περὶ καταδιώξεως
τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον ὀφειλόντων. Λιὰ πᾶσαν ἐίσπραξιν κεφαλαίου
καὶ τόκου ἐκδίδεται ἐν γραμματίῳ παραλαβῆς, ἀποστέλλομενον
ἀμέσως εἰς τὴν δεσφιάσαντα τὸν ἐσόδον ἄρχην, ἀντίγραφον δὲ
τοῦτου ἐπικυρωμένου, ἐπὶ ἀπλοῦ γάρτῳ, παραδίδεται ἀμέσως εἰς
τὸν πληρωτήν.

Ἄρθρον 12. Οἱ ἐπὶ τῆς ἐίσπραξεως τῶν ἐσόδων τοῦ Ταμείου
τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης ταμίαι καὶ ὑποταμίαι τοῦ κράτους ὀφεί-
λουν, διὰ τὴν ἀκεραίαν ἐίσπραξιν τούτων, ὅσας ἐβύθωσι διὰ τὰ
δημόσια ἔσοδα ἐπιβάλλει εἰς αὐτοὺς ὁ λογιστικὸς νόμος 218' τοῦ
1882 διὰ τῶν ἀρθρῶν 153 καὶ 154.

Τὴν ἐν κατὰ τὸ ἄρθρον 155 τοῦ αὐτοῦ νόμου λογοδοσίαν ὑπε-
βάλλουσιν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ ἀκόλουθου ἐπομένου
εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπως ἀποφαινέται, ἀφ' οὗ
ἀκούσῃ τὴν γνωμοδότησιν τῆς διοικήσεως Ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου
τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

ἐπιστολὴς :

Κύριε Πρόεδρε,

Ἀντίστοιχα μετὰ βαθμίας συγχρημάτισαν τῆς ὑμετέρας ἐπιστολῆς τὰς 12 ἱστορικῶν καὶ τὰς ἰσχυρῶν μαρτυριῶν αὐτῶν δύο διαμαρτυρίας.

Τὰ ὑμετέρας κείμενα εἶναι κείμενα αὐτῆς τῆς δικαιοσύνης καὶ τοῦ πολιτισμοῦ. Τοῦτο εἶναι καταναλὸς ἐκ πάντων, ὅστις δὲ ἔχει τὴν κρίσιν πεπλησμένην ἐκ ἠθικῶν γινώσκου ἢ ἐκ πληροφοριῶν ὑπερβολῶν καὶ ἐκ ἐπιθυμῶν, μαζὶ

Ευαγγελίσθητε να δαγθῇτε κύριε Πρόεδρε, τὴν ἱεραρχίαν τῶν θεσμῶν συμπαθεῖν καὶ τῇ μεγάλῃ καὶ πολλῇ ὑποφύλῳ.

Δρ. Μὰξ Νοβόδον.

ΤΟ παραλθόν Σάββατον ἀπῆλθε ἐν τῇ σινήθῃ ἐγγύσας Αὐτοῦ εἰς τὴν Εὐδοφῶν ἀποδημίαν ἡ Α. Μ.

[illegible]

καὶ τὸν ἄνθρωπον τὸν ἀποστόλῳ ἡ δὲ ἀποστολή ἐγένετο
 καὶ δροσισθέντα ἤμεραν

ΚΑΤ' ΑΥΤΑΣ ἀποβλέπει τοῦ Πειραιῶς τὸ εὐ-
 δορμον ἡ Ν Μαυρίνη· χάριν τοῦ ἐτηρίου ἐκπα-
 δικτικοῦ πλοῦ καυκασοθύμους εἰς Τρίαντα. Νέα-
 πλιν. Τουλῶνα, Βαρκελώνην, Γέρολιτσο Λισα-
 βόνα Κατὰ τὴν ἐπιστολήν αὐτοῦ θα προσεγγίσῃ
 τὸν Πειραιῶνα ἡ Τρίαινα καὶ ἐκκενθῇ εἰς Με-

ἡ ἈΤΑ τὸ τρίτον δεκάμηρον ποτ' ἱσταμένον ἐκ
μῆρος ἡ θωροχθὴ ἡμῶν μοῖσα ἀποτελούμενη ἐκ
τῶν τριῶν θεωρητικῶν θά ἀναχθῇ εἰς τὸ πέλαιος
ποδὸς ἐκτέλειον γυμνασίον. μεθ' ὃ θά καταπλεύσῃ
διερχομένη καὶ ἐκ Κορίνθης εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Δε-

μετά την «Αλεξάνδρεια» θα πλεύσει ως Λισαβόνα
ΔΙΔ γένος Βασ. Διατάγματα εθνοπροστασίας
του προεκδοθέν περί του λαχρικού του έθνικού κατό-
λου ορκών: 'Αντί της εκδόσεως και πωλήσεως
250,000 κλήρων δι' έκτα την των τεσσάρων ετη-
σίων κληρώσεων θα εκδίδονται και θα πωλίζονται
όμοι διὰ τα γραμμάτια τουτ' εστιν εν εκατομυ-

[illegible]

της, τα γραμματικά του λαφύρου τούτου θα ελπίσονται
να μέχους ενός, όπως αποδείχθηζ τὸ μυριστὸν ἦδη,
οἱ οὐκ ἐκδερσάντες τὴν Ἑλλάδα ἀγνοοῦσι τὸν ἑλλη-
νικὸν λόγον, τὸν πατρισματικὸν καὶ τὰς ἐνγεγέ-
νητορ φύσεως καὶ οὐ θὰ ἀναγκασθῶσι — ἐλπίζομεν
δὲ λίαν συντόμως — νὰ μεταβάλωσι τὸν νόμον ἀ-
ξιάτοντες τὸν αἰσιθμόν τῶν γραμματικῶν εἰς δύο τοῦ-

δοὺς, ἥτις τοιοῦτον μὲν πάντων τῶν ἀνθρώπων εἶναι
γνώρισμα, ἰδιαίτητον δι' τῶν μεσημεριῶν λαῶν
καὶ διὰ τὴν ἄλλην τοῦ κεφαλαέφρονος ἑλλη-
νικοῦ Γένους.

ΤΕΛΕΤΑΙ ΕΙΣΗΣΕΙΣ

Νεώτατα τῆς γῆς τηλεγραφώματα ἀγαγγέλλον-
 σιν, δι' οὗ διαπιστὸς σκόλος συνέλαβεν ἕκαστον ἀγγέ-
 λον ἀποκρίσασθαι τὴν «Φορητὴν», καὶ ἐβόησαν
 ἕκαστον, τοῦτ' ἐστὶν δύο μὲν τοῦδε, ἑῷνα αὐτόν-
 ῳ· τὸν ἐκ τούτων δὲ πάλιν ἐρεθίσθη ἐβόησκειται
 ἡτοιμία ἐν Ἀγγλίᾳ γινώμῃ. Ὁ παρθενισμὸς γὰρ

η· Βάλφουε ερωτηθεὶς ἐν τῇ Βουλῇ περὶ τῆς συν-
 α· λήψεως καὶ καταθέσεως τῶν πλάνων τούτων κα-
 λε· ρεῖ τοὺς ἐγγεγραμμένους τῆς διαθέσεως τῶν λαοδω-
 πί· νων ἐκ τῆς ἐκείνης ἐπιστολῆς τοῦ βασιλέως
 Δ· περιγραφῆς εἰπόν, ὅτι ἐξακολουθοῦν αἱ διαπρα-
 γμα· τισεῖς, ἀλλ' ἰσχυρῶς πάσαν λεπτομερεῖ ἐκθε-
 θεῖσαν τῶν γεγονότων· Ἐν προσόχῃ αἱ Ἀλεξάν-
 ρ· ἰ. 10.

— Καὶ ἀνιστῶν τῆς ἐκκλησίας τῆς κατασκευῆς τοῦ σιδηροδρόμου Δαδῶντος πρὸς τὸ βουνογενεῖο ἀπεπαραθήθῃ ἥδη καὶ ἀπὸ Λεβαδείας μέχρι Δαδῶντος τμήμα τοῦ σιδηροδρόμου, ἐν ᾗ παράδοσις αἱ τῆν δημοσίαν χρῆσιν γενήσεται ἐνὸς τοῦ ἐπομένου μηνός.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Νεαρότατος, ἀλλ' ἀριστάτατος ἀποδείχας ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν μετὰ λαμπρὰς ἀποδείξεις χρησίμευσεν ἡρώδου τοῦ διδασκάρχου διπλομάτευς μετὰ πολλῶν παλιν τοῖς ἱερῶν Σχολῆς ἀγαθότατος ὁ ἐξ Ἰωαννίνων κ. Γεώργιος Π. Φάντης.

Κατὰ τὸ διδασκᾶν τὸν ἐν τῇ Ἐβραϊστικῇ γαλῆ, μεγαλόπολις σπουδῶν τοῦ δ. κ. Γ. Φάντης διὰ τῆς γυναικὸς τὴν ἀδελφάντην

και την ηγή-
σαν
Ο
της, της κομμοκτηρίας του γένους και της παρανομαστικής εκμε-
λέας του έπληθην εν τῇ γῇ τοις ἑλλησπόντιοις ὀνομα καὶ τοιαυτοῖς
τοῖς ἡγεγενημένοις καὶ ἔσχατος τῶν ἀνθρώπων πᾶσι
τοῖς ἡγεγενημένοις καὶ ἔσχατος τῶν ἀνθρώπων πᾶσι
καὶ ἐν τῇ ἐκπόσει τοῦ θέλου τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἔργου πρακτικῇ
ἐξασκήσει ἐπαγρυφία τα βέλτεστα τοῦ ἀρίστου οὐέ.

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some minor creases and discoloration, characteristic of old paper. The left edge of the page is bound, showing the inner hinge and some stitching. The overall tone is warm and slightly yellowed.

